

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/11/2016
Identifikačné číslo spisu: 6714010646
Dátum vydania rozhodnutia: 15.03.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6714010646.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ľubora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného S. H. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a s poukazom na § 47 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T 132/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 15. marca 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného S. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. júla 2015, sp. zn. 5To 60/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného S. H. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 20. marca 2015, č. k. 1T 132/2014-458 bol S. H. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a s poukazom na § 47 Tr. zák., na tom skutkovom základe,

dňa 19. júna 2014 v čase asi o 15:45 hod. vo Zvolene, okres Zvolen, na ul. T. G. Masaryka v priestoroch parku pred budovou Technickej univerzity Zvolen lúpežne prepadol poškodenú J. O., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom X., S. E. XXXX/XX., okres L., a to tak, že po tom, ako poškodená prechádzala v smere z autobusovej stanice po schodoch a pokračovala ďalej po chodníku smerom do parku, nachádzajúceho sa pred budovou Technickej univerzity, na ňu zakričal a žiadal od nej finančnú hotovosť 0,25 €, pričom po tom, ako mu povedala, že peniaze nemá, jej povedal, že určite peniaze má, že videl, že peniaze má v kabelke, odzadu k nej pribehol a chytil za ramienko kabelku, ktorú v tom čase poškodená držala v pravej ruke a začal sa s ňou o kabelku naťahovať a to tak, že poškodenú jednou rukou za ľavé rameno od seba odtláčal a druhou rukou sa jej snažil kabelku z ruky vytrhnúť, čo sa mu však vďaka odporu poškodenej nepodarilo a preto od ďalšieho konania upustil, čím poškodenej J. O., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom X., S. E. č. XXX/XX, okres L. nespôsobil žiadne zranenie ani škodu, pričom uvedeného konania sa S. H. dopustil napriek tomu, že bol:

- rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T 123/1995 zo dňa 23. októbra 1995, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. decembra 1995, odsúdený pre trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9

ods. 2 k § 234 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody nepodmienečne na 3 roky, ktorý trest vykonal 31. mája 1998 a

- rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T 11/2006 zo dňa 21. apríla 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. júla 2006, odsúdený pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody nepodmienečne na 6 rokov 10 mesiacov,

teda už bol za takéto trestné činy hoci aj v štádiu pokusu dvakrát potrestaný nepodmienečným trestnom odňatia slobody.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 47 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák., bol obžalovaný odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zák., súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Odvolanie obvineného S. H., Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 14. júla 2015, sp. zn. 5 To 60/2015 podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený S. H. dovolanie, ktoré písomne odôvodnil jeho obhajca. Dovolanie bolo doručené Okresnému súdu Zvolen dňa 16. decembra 2015.

Ako právny dôvod dovolania označil obvinený S. H. dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por..

Obvinený svoje dovolanie odôvodňuje tým, že uznesením odvolacieho súdu došlo k porušeniu zákona, pretože po dôslednom preskúmaní veci mal odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušiť pretože vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. vec vrátiť prvostupňovému súdu, aby ju ten v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol alebo podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mal rozhodnúť sám o tom, že obvineného podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodí spod obžaloby.

Obvinený uvádza, že za danej dôkaznej situácie je skutočne sporné prečo a z akého dôvodu by mal spáchať lúpež, a zaobstarať si takýmto spôsobom peňažné prostriedky napriek tej skutočnosti, že peňažné prostriedky aj jedlo mala obvinenému zabezpečiť jeho matka.

Obvinený poukázal na znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča z 20. augusta 2014, zo záverov ktorého vyplýva, že z výsledkov analýzy DNA a porovnaním zistili, že pôvodcom biologického materiálu zisteného z predmetov (trička a kabelky poškodenej) je J. O. a na týchto predmetoch bola skúmaním zistená aj podlimitná prímies biologického materiálu osoby mužského pohlavia, ktorá však nebola vhodná na individuálnu identifikáciu. Z takto uvedeného zistenia sa nedá urobiť jednoznačný záver, že osoba, ktorá zanechala biologické stopy mužského pohlavia je jednoznačne obvinený.

Okrem týchto skutočností poukázal obvinený aj na tú skutočnosť, že sa na hlavnom pojednávaní, nepodarilo prehrať obrazovo-zvukový záznam zachytený na DVD nosiči z miesta činu, ktorý mohol podstatným spôsobom ovplyvniť priebeh a účel dokazovania.

Rovnako obvinený poukázal na tú skutočnosť, že od vznesenia obvinenia žiadal o vykonanie rekonštrukcie v zmysle § 159 Tr. por., ktorá by jednoznačne preukázala hodnovernosť jeho výpovede a prostredníctvom ktorej by došlo k ustáleniu dôkaznej situácie. Avšak tejto jeho žiadosti nebolo vyhovené

ani v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní a ani v odvolacom konaní. Obvinený je názoru, že práve vykonaním tohto dôkazu mohlo dôjsť k riadnemu prevereniu výpovedí, odstráneniu rozporov a pochybností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. V danom prípade a v tejto situácii, kedy obvinenému hrozí ukladanie trestu podľa zásady trikrát a dosť sa domnieva, že príslušný súd mal vykonať všetky nevyhnutné úkony, ktoré by smerovali k jednoznačnému ustáleniu dôkaznej situácie a k preukázaniu viny či nevinu obvineného.

Obvinený uviedol, že v danom prípade nastala tá situácia, v ktorej tvrdenie obvineného stálo proti tvrdeniu poškodenej, nakoľko neboli na mieste skutku prítomné žiadne ďalšie osoby, prípadne iné dôkazné prostriedky, za ktorých existencie dal súd za pravdu práve poškodenej, pričom vzal do úvahy trestnú minulosť obvineného. Preto je obvinený názoru, že v danej situácii neboli produkované žiadne priame dôkazy alebo prípadne súbor nepriamych dôkazov, ktoré sa navzájom dopĺňujú a sú na seba nadväzujúce, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru.

Preto má obvinený za to, že dôkazy ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní sú takého charakteru, že nie je možné obvineného usvedčiť na základe nepriamych a priamych dôkazov a ktoré by súd mohol vyhodnotiť za také, ktoré sa navzájom dopĺňujú a sú na seba nadväzujúce, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru.

Vzhľadom na vyššie uvedené, obvinený navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. júla 2015, sp. zn. 5To 60/2015, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo na Okresnom súde vo Zvolene, a to v neprospech obvineného S. H., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. júla 2015, sp. zn. 5 To 60/2015 a rozsudok Okresného súdu Zvolen z 20. marca 2015, sp. zn. 1T 132/2014, vo výroku o vine a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súde Zvolen, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen navrhol dovolanie obvineného S. H. zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por., pretože dôvody dovolania nie sú preukázané.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatorne obsahové náležitosti (§ 374 ods.1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods.1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným S. H. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. V zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. dovolateľ vo svojom podaní musí konkretizovať, o ktorý zákonný dôvod sa dovolanie opiera a z akých skutočností vychádza. Obvinený svoje dovolanie založil na dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por..

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Z citácie zákonného ustanovenia vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, s výnimkou dovolacieho

dôvodu podľa § 373 ods. 3 Tr. por. neslúži účelu revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa v základnom konaní. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd.

Obvinený naplnenie ním uvádzaného zákonného dovolacieho dôvodu vidí v nesprávnosti skutkových zistení, nedostatku dôkazov preukazujúcich vinu obvineného, nevykonanie ním navrhnutého dôkazu - rekonštrukcie a nesprávnosti vyhodnotenia dôkazov súdom v neprospech obvineného.

Pri skúmaní danosti dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., t. j. či dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, nemôže dovolací súd skúmať alebo meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením. V rámci tohto dovolacieho dôvodu môže dovolací súd len posudzovať, či súdy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Obvinený vytýkaním nesprávnych skutkových zistení, nedostatku dôkazov preukazujúcich vinu obvineného a nesprávnosti vyhodnotenia dôkazov súdom v neprospech obvineného nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nakoľko tým namieta skutkové zistenia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu.

Nevykonanie obvineným navrhnutého dôkazu - rekonštrukcie sa obsahovo viaže k dovolacimu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., porušenie práva na obhajobu závažným spôsobom.

Vychádzajúc zo spisového materiálu, obvinený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. marca 2015 navrhol vykonanie rekonštrukcie. O tomto návrhu obvineného rozhodol senát uznesením, a to tak, že podľa § 272 ods. 3 Tr. por. návrh obvineného odmietol, pretože sa týka okolností, ktoré súd zistil inými dôkazmi, a to výsluchmi svedkov. S uvedeným sa stotožnil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní o odvolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, keď v odôvodnení svojho zamietajúceho rozhodnutia uviedol, že doposiaľ vykonané dokazovanie bolo postačujúce pre posúdenie veci ako z hľadiska skutkového, ako aj právneho, pričom obžalovaným navrhované doplnenie dokazovania, či už vykonaním rekonštrukcie alebo opätovným vypočutím jeho matky alebo sestry, nebolo potrebné.

V zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi. Súd teda nemá povinnosť vykonávať všetky stranami navrhnuté dôkazy a v prípade, ak takéto návrhy na vykonanie dokazovania považuje za nadbytočné, resp. nemajúce vzťah k prerokovávanej veci môže v súlade so zákonom ich vykonanie odmietnuť. Takýto postup súdu nemožno považovať za porušenie práva obvineného na obhajobu.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R č. 7/2011).

Z uvedeného vyplýva, že obvineným uvádzané skutočnosti nenaplnili ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por..

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.